

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa S. sp. z o.o. w W.

przeciwko A.C.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 listopada 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 14 października 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do

rozpoznania powołał się na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego, a także potrzebę wykładni przepisów prawa. Trudno zrekonstruować z treści skargi kasacyjnej, jakie zagadnienie prawne chciał podnieść skarżący. Ta część skargi stanowi polemikę z rozstrzygnięciem Sądu II instancji, ściśle odwołuje się do stanu faktycznego tej sprawy. Skarżący nie tylko nie sformułował istotnego zagadnienia prawnego, lecz również nie udowodnił, że ma ono istotny charakter – nie powołał argumentów na rzecz konkurencyjnych rozstrzygnięć, czy głosów doktryny bądź judykatury. Wykazał jedynie subiektywną istotność, tzn. że jest ono istotne dla niego. Trzeba zatem odnotować, że w ten sposób nie przekonał do przyjęcia skargi kasacyjnej, choć potencjalnie miał taką okazję – można by bowiem rozważać, czy wpływ na dopuszczalność wypełnienia weksla *in blanco* miałyby umowa przenosząca zobowiązanie z umowy leasingu, gdyby uznać zawarte w tej umowie postanowienie utrzymujące ten weksel jako zabezpieczenie z nowej umowy za bezwzględnie nieważne ze względu na sprzeczność z zasadami współżycia społecznego. Nie została również udowodniona przez pozwanego występująca na tle tej sprawy potrzeba wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości. W tym zakresie skarżący jedynie wyliczył szereg przepisów, a w zasadzie powtórzył podstawy skargi kasacyjnej, bez wywodu dowodzącego rozbieżności na ich tle i potrzeby wykładni oraz ich związku z rozstrzygnięciem tej sprawy.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.